

Det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) syntes at ville have lagt ind i Loven ogsaa et Forbud imod voksnes Tobaksrygning. Jeg ved ikke, om jeg forstod ham ret, men jeg synes, at jeg kunde skimte noget saadant. Det kan han imidlertid ikke mene, og han vil kunne forstaa, at naar der overhovedet gøres Forskel paa voksne og Børn i forskellige Love, kan der ikke være noget urigtigt i at gøre en saadan Forskel i denne Lov. Men naar dernæst det ærede Medlem begyndte at beklage Landets Lærere, fordi de skulde have dette store Tilsyn med Børnene paa Skolens Omraade, skal jeg berolige det ærede Medlem med at sige, at det er den danske Lærerforening, der har ønsket dette Forslag, de danske Lærere have for det store Flertals Vedkommende haft Forstaaelsen af, at det er ikke alene en Uskik, men en Kræftskade paa Samfundet, at Børn begynde at ryge Tobak, saa snart de kunne gaa paa Gaden, saa snart de komme i Asyl, og efterhaanden øge det mere og mere, saa at de blive uimodtagelige for, hvad de skulle være mest modtagelige for, nemlig moralsk Begreb paa den ene eller den anden Maade. Jeg skal, som hidtil, anbefale Loven med de foreslaaede Ændringer. Jeg tror ikke, man behøver at skamme sig, selv om Folk ville trække paa Smilebaandet over, at man har stemt derfor. Jeg gør det i alt Fald ikke.

Meyer: Det er meget rigtigt, hvad der allerede er blevet sagt her, at de mange Medlemmer, der have talt mod Loven, skulde ikke være saa hastige i deres Kamp mod dette Forbud, naar man husker paa, at de selv have været med til indirekte at fremme Sagen ved at lægge den i Ministerens Haand og derigennem forpligtet Tinget til at lovgive paa dette Omraade. Men efterhaanden som Sagen rykker mere og mere frem, ere Betænkkelighederne jo blevne stærkere og stærkere, maaske er Modstanden allerstærkest nu, da vi staa ved 3die Behandling. Jeg tror, det vilde have været heldigt, om de Herrer havde tænkt Sagen noget mere igennem, inden de lode deres Grupperes Repræsentanter staa som Forsvarere for en Forbudslovgivning paa dette Omraade.

Man kan jo nok, som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) gjorde, og som jeg ogsaa har hørt udtale privat, staa frem og sige, at man kan ikke gaa hen og lovgive om Nydelsesmidler, Børnene maa have en vis

Ret og Frihed. Jeg gad vidst, hvor det staaer skrevet, at hvad der gælder for voksne, gælder ogsaa for Børn. Jeg gad vidst, om man vilde sige det samme om Børn, som, naar de havde Penge, brugte dem til Brændevin. (*Alfred Christensen:* Saa vedtag en Forbudslov om det!) Ja, der er en Forbudslov her, der er ingen Værtshusholder, der maa sælge Brændevin til Børn. Det er ganske klart, naar vi have med Giftstoffer at gøre, og naar man har slaaet det fast, bliver man ogsaa nødt til at tage Konsekvenserne. Saa kan man ogsaa meget vel forsvare at gaa til Forbud mod Tobaksrygning for Børn. Spørgsmaalet er kun under hvilken Form.

Jeg indrømmer naturligvis, at det er fuldt ud paa sin Plads, at man under en Sags Diskussion faar flere og flere Synspunkter frem og ogsaa faar sine Betænkkeligheder. Det er der ikke noget at sige til. Jeg har ogsaa flere Gange, ogsaa før end i Dag, hævdet, at man skulde være meget varsom overfor dette Seddelsystem. Og denne Betænkkelighed er ikke bleven mindre under Sagens Behandling her i Tinget. Den er ikke bleven mindre, efterhaanden som jeg har faaet Lejlighed til at overtænke, hvorledes Drengene ville bære sig ad med at omgaa Forbudet. Derfor har jeg stillet mit Ændringsforslag. Nu hører jeg den højtærede Justitsministers Vikar i Dag udtale, at han ikke kan modtage denne Ændring. Jeg vilde i højeste Grad beklage, om man vedtog Forslaget saaledes, at man gav Børn Adgang til i vid Udstrækning at skaffe sig Tobak ved Hjælp af Bestillingssedler. Det er nemlig min Overbevisning, hvad jeg flere Gange har understreget, at Børn nok skulle vide at skaffe sig saadanne, tilsyneladende behørigt underskrevne Sedler. Det vil blive en meget stærk Fare for Børns Moral. Jeg vil ikke være med til at friste Børn til at begaa Falsk. Det undrer mig i høj Grad, at den højtærede Minister ikke kan modtage min Ændring. Den staaer jo i Samklang med hans egen Stilling ved 1ste Behandling. Naar Ministeren har forladt sit Standpunkt, er der imidlertid ikke noget at sige til det. Jeg forstaaer det altsaa saaledes, at Ministeren ønsker, at man ikke skal hindre den private Husbond, Lærere, Forældre og Værger i at lade Børnene rekvirere Tobak for dem, og at han anser dette for at være en Forbedring af det forelagte Forslag. For mig er det en Forværring af Forslaget af den Art, at efter det Svar, jeg har faaet fra Ministerens Side, vil jeg ikke være i Stand